

Nr. C/962/10
van het arrest

Nr. 2010/2597
van het repertorium

Nr.
2009/CO/282
2010/PGA/67
2010/VJ11/9
van de zaak

- urbanisatie

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

ruitwasser,
geboren te op
wonende te
Belg.

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door Mr. loco Mr.
, beiden advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

te

I.

als eigenaar en als gebruiker, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht heeft gegeven en/of die de werken hebben uitgevoerd

op het onroerend goed gelegen te

gekadastreerd zijnde

eigendom van

Op ruitenwasser,
geboren te op wonende te

op niet nader te bepalen data

a) Tussen 31/08/2003 en 01/01/2004.

Een omheining geplaatst te hebben in Bekaertdraad van 296 meter lopende lengte in natuurgebied.

b) Tussen 31/12/2003 en 01/01/2005.

- Een houten stal gebouwd te hebben van 3 meter lengte, 3 meter breedte en 2,60 meter hoogte in agrarisch gebied.
- Een tweede houten stal gebouwd te hebben van 3 meter lengte, 3 meter breedte en 2,60 meter hoogte in natuurgebied.

II.

te hebben in stand gehouden in natuurgebied

a) Vanaf 01/01/2004 tot heden

Een omheining in Bekaertdraad van 296 meter lopende lengte geplaatst in natuurgebied.

b) Vanaf 01/01/2005.

- Een houten stal van 3 meter lengte, 3 meter breedte en 2,60 meter hoogte gebouwd in natuurgebied.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de

stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 §1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 §1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Bij inbreuk op de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft.

Overgeschreven op het hvdootheekkantoor te
op 31.01.2008, nr. en
ambtshalve ingeschreven. Ontvangen: 77,73 euro. De
Bewaarder (get.)

het onroerend goed toebehorend aan
krachtens een akte van aankoop d.d. 15.10.2003 door
notaris te

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 14 december 2009 door de beklagde tegen alle schikkingen

- op 16 december 2009 door het Openbaar Ministerie tegen alle schikkingen uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1

rechter op 1 december 2009 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Verklaart beklaagde schuldig aan de misdrijven zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten tot een geldboete van 300,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x 5,5) en alzo gebracht op 1.650,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 125,96 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 25,00 euro.

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door de verwijdering van de Bekaertdraad en de afbraak van de houten stallen, waarvan een gelegen is in het agrarisch gebied en de andere in natuurgebied en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

Zegt voor recht dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats, te vervoeren en te verwijderen.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan - verminderd met de opbrengst van de verkoop van materialen en voorwerpen - verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

I. Procedure.

Het Openbaar Ministerie werd gehoord in zijn vordering.

De beklaagde werd gehoord in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. loco mr. beiden advocaat bij de balie te evenals door hemzelf.

De hogere beroepen van de beklaagde en van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, zijn ontvankelijk.

Met betrekking tot de feiten der tenlasteleggingen sub II.a) en II.b) dient de einddatum nader te worden gepreciseerd als zijnde: "15 januari 2008".

Verder dienen de feiten aan de nieuwe wetswijzigingen geactualiseerd als volgt:

"de feiten met ingang van 1 september 2009 thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 93.1° a) en c), 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd bij artikel 2 van het Decreet van 28 september 1999, de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000, de artikelen 4 en 10 van het Decreet van 13 juli 2001, de artikelen 2 en 3 van het Decreet van 1 maart 2002, de artikelen 6 en 7 van het Decreet van 8 maart 2002, de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het Decreet van 4 juni 2003 en de artikelen 46, 47 en 48 van het Decreet van 21 november 2003 en laatst bij de artikelen 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61 en 95 van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009)

en

de feiten bij toepassing van de artikelen 110 en 111 van boek XIV van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009) met ingang van 1 september 2009 eveneens omschreven als een inbreuk op de artikelen 4.2.1.1° a) en c) en strafbaar gesteld bij de artikelen 6.1.1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van de Vlaamse Regering houdende coördinatie van de Decreetgeving op de ruimtelijke ordening d.d. 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009))".

De feiten welke ten grondslag liggen van de ten laste van de beklaagde ingestelde strafvordering worden door deze precisering en actualisering niet gewijzigd en beklaagde werd daarvan in kennis gesteld middels de nota van het Openbaar Ministerie zoals aan het strafdossier gevoegd bij kantschrift van 12 januari 2010 en hij heeft zich daarop kunnen verdedigen.

II. Motivering ten gronde.

De schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten sub I. en II. en zoals geactualiseerd en gepreciseerd is bewezen gebleven na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermog acht te slaan en om de oordeelkundige overwegingen van de eerste rechter, door beklaagde niet weerlegd zijnde, die het Hof bijtreedt en alhier overneemt en als volgt aanvult.

De oprichting van alle in de tenlastelegging sub I.a) en b) vermelde constructies vereisten een stedenbouwkundige vergunning waarover beklaagde niet beschikte.

Het wederrechtelijk in stand houden van alle in de tenlastelegging sub II.a) en b) vermelde constructies is te situeren in natuurgebied, een ruimtelijk kwetsbaar gebied uitmakend en derhalve evenzo nog steeds strafbaar; volledigheidshalve wordt opgemerkt dat de (andere) stal zijnde deze zoals vermeld sub I.b) eerste gedachtestreepje en gelegen in agrarisch gebied, niet beoogd wordt in de tenlastelegging sub II. wat betreft de instandhouding.

De overweging van de eerste rechter in zijn vonnis van 1 december 2009 bladzijde 4 alinea 4 dient gelezen als zijnde: "Bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 10 april 2008 (...) op voorwaarde van afbraak van de bestaande onvergunde paardenbox".

De twee vergunningen waarnaar beklaagde verwijst hebben geen enkel verband met de te dezen beoogde illegale constructies nu immers deze van de Bestendige Deputatie betrekking heeft op de uitbreiding van een andere bestaande stal uit 2004 en dan nog op voorwaarde de te dezen geviseerde stal af te breken, terwijl de vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen een (andere) stal beoogde in woongebied.

Enig bijkomend onderzoek met betrekking tot deze voormelde vergunningen is dan ook niet verder nodig en het Hof is voldoende ingelicht om zijn oordeel te vormen met betrekking tot de voorliggende feiten.

De eerste rechter nam terecht aan dat de verschillende misdrijven zoals aangenomen en bewezen bevonden de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek alleen de zwaarste straf dient uitgesproken.

De eerste rechter legde een wettige en aan de persoon van de beklaagde, daarbij rekening houdende met zijn strafrechtelijk verleden, en aan de omstandigheden en de relatieve ernst van de feiten aangepaste bestraffing op aan de beklaagde, zodat het Hof ook deze bestraffing bevestigt omwille van de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter die het Hof bijtreedt en herneemt; de duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de opgelegde geldboete.

De herstellvordering:

Het Hof kan doch is niet verplicht de voorliggende herstellvordering voorafgaand voor te leggen voor advies aan de (thans) Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid; daartoe is te dezen geen noodzaak nu de voorliggende gegevens voldoende zijn om het Hof toe te laten te oordelen temeer nu de geviseerde bouwwerken in essentie gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbaar gebied; voor wat betreft de ene houten stal, opgericht in agrarisch gebied, ziet het Hof niet in dat daarvoor afzonderlijk nog enig voorafgaand advies dient gevraagd.

De voorliggende herstellvordering is reeds het voorwerp geweest van een opportuniteitsoverweging door de ter zake bevoegde overheidsinstantie en door aldus te handelen is de beklaagde niet beknot in de rechten die hij meent te kunnen putten uit artikel 6 E.V.R.M. en uit artikel 1 Eerste Protocol van het E.V.R.M.; het Hof vermag niet een andere herstellmaatregel zoals een meerwaarde, op te leggen.

Nu de feiten bewezen zijn is de eerste rechter terecht ingegaan op de herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur zoals uitvoerig gemotiveerd in diens vordering tot herstel.

Deze herstellvordering, die op duidelijke en niet mis te verstane wijze de wil van de overheid weergeeft en gesteund is op de concrete gegevens van de zaak, is zowel intern als extern wettig en beoogt op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door de beklaagde gepleegde misdrijf, steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk, integendeel; evenmin is artikel 159 G.W. geschonden;

aan die vaststellingen wordt geen afbreuk gedaan doordat de beklaagde daarover louter een andere mening heeft; voor zover beklaagde argumenteert omtrent "een weekendverblijf in bosgebied", een herstellvordering van oktober 2004 die een oude herstellvordering van 34 jaar geleden zou hernemen, is deze argumentatie niet te dezen dienend: het betreft hier een nieuwe herstellvordering daterend van 12 mei 2005, zonder voorgaande, betrekkelijk constructies die zijn opgericht tussen 31 augustus 2003 en 1 januari 2004; dergelijke vordering, gekoppeld aan de stafrechtelijke dagvaarding bij bevel van 15 januari 2008, overschrijdt geenszins de redelijke termijn; de overheid heeft hier zeker niet getalmd.

De constructies in natuurgebied zijn niet vergunbaar terwijl de stal in agrarisch gebied niet hoort bij een landbouwkundig bedrijf, de omgeving stoort en de open ruimte schendt.

Het op te leggen herstel houdt in: de afbraak van de volledige omheining in bekaertdraad op het achterste gedeelte van het terrein; de afbraak (inclusief eventuele vloerplaat) van de houten stal (eerste gedeelte van het terrein) gelegen in de agrarische zone; de afbraak (inclusief eventuele vloerplaat) van de tweede houten stal (achterste gedeelte van het terrein) gelegen in natuurgebied.

Het past om te dezen de termijn voor het herstel te bepalen op één jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest, deze termijn geen dwangsomtermijn zijnde; er zijn geen motieven van aard om deze termijn langer te voorzien; beklaagde heeft reeds tijd gekregen om zich in regel te stellen hetgeen hij niet deed; een termijn van een jaar moet voldoende zijn gelet op de aard van de uit te voeren werken.

Verder komt het passend over om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 125 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal opvorderbaar zijn vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend; het opleggen van deze dwangsom is nodig nu beklaagde duidelijk en ondubbelzinnig dient aangespoord om uitvoering te geven aan dit rechterlijk opgelegde herstel; in zijn verklaring van 27 december 2005 had hij immers reeds aangegeven dat hij de twee schuilhokken zoals hij die beide stallen omschreef, zou verwijderen en dat is tot op heden nog altijd niet gebeurd.

OM DEZE REDENEN:**HET HOF,**

Recht doende op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 65 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 93.1°.a) en c), 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009
- 4.2.1.1°.a) en c), 6.1.1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 12 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Ontvangt de hogere beroepen;

Actualiseert en preciseert de feiten van de tenlasteleggingen zoals hoger vermeld (pagina 5);

Verklaart de beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten sub I.a) en b) en sub II.a) en b) zoals geactualiseerd en gepreciseerd;

Stelt vast dat feiten sub I.a) en b) en sub II.a) en b) zoals geactualiseerd en gepreciseerd de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet;

Veroordeelt de beklaagde uit hoofde van de vermengde feiten sub I.a) en b) en sub II.a) en b) zoals geactualiseerd en gepreciseerd tot een geldboete van DRIEHONDERD EURO te vermeerderen met 45 opdecimen en alzo gebracht op DUIZEND ZESHONDERD VIJFTIG EURO of een vervangende gevangenisstraf van ZESTIG DAGEN;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 maart 2004;

Verplicht beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Beveelt beklaagde de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert

- de afbraak van de volledige omheining in bekaertdraad op het achterste gedeelte van het terrein
- de afbraak (inclusief eventuele vloerplaat) van de houten stal (eerste gedeelte van het terrein) gelegen in de agrarische zone
- de afbraak (inclusief eventuele vloerplaat) van de tweede houten stal (achterste gedeelte van het terrein) gelegen in natuurgebied

binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagde tot de overige kosten gerezen op de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 215,33 euro.

Dit arrest is gewezen te ANTWERPEN door het
HOF VAN BEROEP, TWAALFDE KAMER,
samengesteld uit

Raadsheer wnd. Voorzitter,

Raadsheer,

Plaatsvervangend Raadsheer,

en op de openbare terechtzitting van

TWEE JUNI TWEEDUIZEND EN TIEN

uitgesproken door Raadsheer wnd.
Voorzitter,

in aanwezigheid van Advocaat-generaal

met bijstand van Griffier